

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4To/118/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4213010599
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Adriana Némethová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2014:4213010599.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Adriany Némethovej a sudcov JUDr. Zity Matyóovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci proti obžalovanému L. M. , pre prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného L. M. proti rozsudku Okresného súdu Komárno z 21.08.2014, sp. zn. 2T/64/2013, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 11.12.2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku s a odvolanie obžalovaného L. M. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný (ďalej len „obžalovaný“) uznaný vinným z prečinu sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že:

po tom, čo mu v presne nezistenej dobe v roku 2005 po 24.06.2005 poškodený F. X., narodený XX.XX.XXXX, bytom T., H. XXX/XX, zveril do bezodplatného užívania osobné motorové vozidlo značky P. W. E XXX I., evidenčného čísla KN-XXXBS, toto bez privolenia jeho vlastníka predal dňa 29.08.2008 prostredníctvom autobazáru U. S., J. T. AUTO v Nových Zámkoch na Ulici komárňanskej č. X D. W. za sumu 600.000,- Sk (19.916,35 EUR), z ktorej mu uvedený autobazár a kupujúci W. vyplatili spolu 550.000,- Sk, ktoré si ponechal pre vlastnú potrebu, čím spôsobil F. X. škodu vo výške 19.914,-EUR, ktorá je odvodená od hodnoty vozidla v čase jeho neoprávneného predaja obvineným.

Za to mu bol podľa § 213 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 36 písmeno j/, § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona uložený trest odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, výkon ktorého mu súd podľa § 49 odsek 1 písmeno a/ Trestného zákona podmienienečne odložil a podľa § 50 odsek 1 Trestného zákona určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov.

Zároveň obžalovanému podľa § 56 odsek 1 Trestného zákona uložil peňažný trest vo výmere 500 eur a podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd ustanovil náhradný trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov.

Taktiež podľa § 288 odsek 1 Trestného poriadku súd poškodeného F. X. s jeho nárokom na náhradu škody odkázal na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku, ihneď po jeho vyhlásení, podal odvolanie obžalovaný čo do výroku o vine, výroku o treste ako aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

V písomnom odôvodnení odvolania obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že je nutné prihliadnuť na výpoveď samotného poškodeného. Dohoda medzi ním a poškodeným v súvislosti s predmetným vozidlom spočívala v tom, že predmetné vozidlo bolo na poškodeného administratívne evidované len formálne a teda reálnym majiteľom vozidla bol on, keďže je úplne iracionálne, aby niekto

drahé prémiové vozidlo len tak zakúpil a ihneď ho odovzdal tretej osobe do bezodplatného a hlavne stáleho užívania. Poškodený mal vôľu predmetné vozidlo predať a táto skutočnosť korešponduje s tým, že on mu vozidlo zobral do autobazáru práve na tento účel. Zdôraznil však, že nekonal vo svojom mene, ale v mene formálneho vlastníka predmetného vozidla - pána X., stranou v kúpnej zmluve je ako predávajúci totiž uvádzaný pán F. X.. Uviedol preto, že zo všetkých uvádzaných skutočností, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, je teda zrejmé, že jeho obvinenie zo sprenevery je len účelové a toto zjavne neodzrkadľuje skutkové okolnosti plynúce z vykonaných dôkazov v tejto veci posudzujúcich v rámci logických a racionálnych úvah. Poukázal taktiež na listinný dôkaz - splnomocnenie zo dňa 02.09.2008, na základe ktorého bol splnomocnený na prevzatie kúpnej ceny zo strany poškodeného, z čoho je tiež zrejmé, že poškodený vedel (musel vedieť) o tom, že vozidlo sa predáva, keď ho splnomocnil na prevzatie kúpnej ceny. Nesúhlasil, že súd pri evidentnej rozdielnosti dvoch znaleckých posudkov v tejto veci sa bez zrejmého dôvodu priklonil k tomu, že predmetný podpis poškodeného nie je jeho pravým podpisom. Namietal, že pokiaľ súd nemal potrebu zabezpečovať nový znalecký posudok na preverenie (určenie) správnosti posudkov JUDr. Nitrianskeho a Mgr. Saxovej (samozrejme túto povinnosť súd s ohľadom na kontradiktórnosť trestného konania nemá a obžaloba takýto návrh na doplnenie dokazovania nemala) je nutné vychádzať zo zásady in dubio pro reo, aby bolo ustálené, že sporný podpis na plnomocenstve zo dňa 02.09.2008 je skutočne podpisom poškodeného a teda, že poškodený bol uzročený s predajom predmetného vozidla. Taktiež uviedol, že skutková veta napádaného rozsudku znejúca tak, že on predmetné vozidlo predal prostredníctvom autobazáru, nie je ničím podložená, pretože v konaní bolo preukázané, že on neuzavrel žiadnu zmluvu a ani nepodpísal žiadne súvisiace dokumenty, pričom všetky dokumenty boli v tejto súvislosti vyhotovené tak, že predávajúci bol poškodený, ktorý bol aj formálnym vlastníkom vozidla.

Záverom preto žiadal, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu I. stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie, prípadne žiadal odvolací súd, aby vzhľadom na značné pochybnosti sprevádzajúce konanie, rozhodol vo veci sám, aplikujúc zásahu in dubio pro reo a oslobodil ho spod obžaloby.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu uviedol, že sa pridíža dôvodov písomne podaného odvolania tak, ako bolo oboznámené a nad rámec uviedol, že obžalovaný sa ani nezúčastnil prepisu vozidla na dopravnom inšpektoráte, v danej veci vykonal iba to, že odviezol vozidlo do autobazáru.

Navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu I. stupňa, alternatívne obžalovaného spod obžaloby oslobodiť.

Obžalovaný sa na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu pridržiaval toho, čo uviedol jeho obhajca.

Zástupkyňa krajského prokurátora na verejnom zasadnutí uviedla, že súd I. stupňa riadne zistil skutkový stav, vykonal všetky potrebné a dostupné dôkazy, v súlade so zákonom ich vyhodnotil a na základe daného správne právne kvalifikoval konanie obžalovaného. Trest uložený obžalovanému pri dolnej hranici trestnej sadzby je trestom zákonným, primeraným, zodpovedajúcim závažnosti jeho konania a jeho osobným pomerom. Navrhla preto odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, preskúmal podľa § 317 odsek 1 Trestného poriadku zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Preskúmaním spisového materiálu krajský súd zistil, že v tomto konaní bol zadovážený dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre trestné stíhanie, ktoré súd I. stupňa potreboval pre svoje rozhodnutie. Pri vykonávaní dôkazov orgány činné v tomto konaní postupovali podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku.

Súd I. stupňa na hlavnom pojednávaní pri vykonávaní dôkazov postupoval podľa príslušných ustanovení Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 odsek 1 písmeno a/ Trestného poriadku.

Svoje rozhodnutie súd I. stupňa primerane odôvodnil tak, ako mu to ukladajú príslušné ustanovenia Trestného poriadku, keď uviedol, akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov. Stručne a jasne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré dôkazy oprel skutkové zistenia. Z odôvodnenia rozsudku je tiež zrejmé, ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného a akými právnymi úvahami sa spravoval pri posudzovaní jeho konania o otázke viny a pri ukladaní trestu.

Krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Medzi konaním obžalovaného a vzniknutým následkom existuje príčinná súvislosť. Krajský súd sa stotožňuje so záverom súdu I. stupňa o preukázaní zavinenia obžalovaného, poukazujúc pri tom na vykonané dokazovanie a hlavne na výpovede poškodeného, svedka U. S., ako aj na znalecký posudok znalkyne z odboru písomoznalctva Mgr. Saxovej, ktorá konštatovala, že podpis na splnomocnení nepatrí F. X..

Súd I. stupňa nepochybil, keď konanie obžalovaného právne kvalifikoval ako prečin sprenevery podľa § 213 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, a to z dôvodov uvedených v právnej vete napadnutého rozsudku. V napadnutom rozsudku súd I. stupňa náležite odôvodnil tak skutkové zistenia, ako i právnu kvalifikáciu konania obžalovaného a krajský súd, ktorý dospel k rovnakým vecným a právnym záverom, preto v podrobnostiach poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, ktoré si v plnom rozsahu osvojil.

Čo sa týka námietok obžalovaného, že zo splnomocnenia zo dňa 02.09.2008 je zrejmé, že poškodený vedel o tom, že vozidlo sa predáva, keď ho splnomocnil na prevzatie kúpnej ceny, ako i to, že on neuzavrel žiadnu zmluvu a ani nepodpísal žiadne súvisiace dokumenty, krajský súd opätovne poukazuje na dôkazy vykonané v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní a to na znalecký posudok, z ktorého jednoznačne vyplýva, že podpis na splnomocnení nie je podpis F. X., ale hlavne na správu Mesta Nové Zámky, z ktorej vyplýva, že poškodený G. F. X. dňa 02.09.2008 na mestskom úrade neoveroval svoj podpis. Taktiež z výpovede svedka U. S. mal súd preukázané, že peniaze za predaj motorového vozidla tento odovzdal obžalovanému v obálke, ktorý si tieto prepočítal a zobral, čím je vyvrátená výpoveď obžalovaného, keď tvrdil, že nemal vedomosť o tom, koľko peňazí prevzal od svedka a že ich odovzdal poškodenému. Nevierohodnosť výpovede obžalovaného a účelovosť jeho obrany možno vyvodiť aj z dôvodov odvolania obžalovaného, v ktorých tvrdí, že v podstate reálnym vlastníkom predávaného motorového vozidla bol on osobne, čo vyplýva z toho, že medzi ním a poškodeným bola dohoda spočívajúca v tom, že predmetné vozidlo bolo na poškodeného evidované len administratívne a formálne, pretože je úplne iracionálne, aby niekto drahé prémiové vozidlo len tak zakúpil a ihneď odovzdal tretej osobe do bezodplatného a hlavne stáleho užívania. Naproti tomu jeho obrana v priebehu prípravného konania a hlavného pojednávania spočívala v tom, že na predaj motorového vozidla ho splnomocnil samotný poškodený. Navyše skutočnosť, že poškodený nemal o predaji a následnom prepise motorového vozidla vedomosť svedčia aj listinné dôkazy, prečítané na hlavnom pojednávaní a to obsah spisového materiálu vedeného na MV SR, sekcii kontroly a inšpekčnej služby Bratislava. Preto krajský súd považoval odvolacie námietky obžalovaného za nedôvodné a jeho zavinenie mal bez dôvodných pochybností za preukázané.

Po preskúmaní výroku o treste napadnutého rozsudku, krajský súd zistil, že súd I. stupňa pri určení druhu trestu, jeho výmery a účelu, súd prvého stupňa uviedol všetky relevantné skutočnosti a úvahy, ktorými sa v tomto smere spravoval, následne postupujúc podľa § 38 odsek 2, odsek 3 Trestného zákona uložil obžalovanému trest odňatia slobody v rámci zákonnej trestnej sadzby uvedenej v odseku 2 § 213 Trestného zákona (1 až 5 rokov), v spodnej hranici zákonnej trestnej sadzby.

Keďže sa odvolací súd aj s týmito súdom prvého stupňa v odôvodnení napadnutého rozsudku v súlade s ustanovením § 168 odsek 1 Trestného poriadku v podstate správne a temer úplne uvedenými a opodstatnene zistenými skutočnosťami a okolnosťami, ktoré mal za preukázané a tiež úvahami, ktorými sa spravoval pri hodnotení dôkazov vykonaných v súvislosti s výrokom napadnutého rozsudku o treste uloženom obžalovanému stotožňuje, na ne predovšetkým poukazuje, s tým, že obžalovanému napadnutým rozsudkom uložený trest tak pokiaľ ide o jeho druh (podmienečný trest odňatia slobody), ako aj jeho výmeru (18 mesiacov), ako i určenie skúšobnej doby (2 roky) a uloženie peňažného trestu (500 eur), možno podľa názoru odvolacieho súdu považovať za primeraný spôsobu spáchania činu, jeho následku, zavineniu obžalovaného, osobe obžalovaného, jeho pomerom a možnostiam nápravy (§ 34 odsek 4 Trestného zákona) a následne tiež za spôsobilý na dosiahnutie účelu trestu, a to tak v oblasti individuálnej ako aj v oblasti generálnej prevencie (§ 34 odsek 1 Trestného zákona).

Nakoľko krajský súd nezistil žiadne také zákonné dôvody uvedené v ustanovení § 321 písmeno a/ až e/ Trestného poriadku, ktoré by odôvodňovali akúkoľvek zmenu výroku o vine alebo výroku o treste odvolaním obžalovaného napadnutého rozsudku súdu I. stupňa v jeho prospech, odvolanie obžalovaného podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je možné podať ďalší riadny
opravný prostriedok.